

**Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua.
Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt**

Glasul Meu este Duhul Sfânt, Care deschide cerurile și Se coboară pe pământ. Sunt Împăratul slavei. Amin, amin, amin.

Deschideți-Mi, voi, copii care-Mi stați porți de intrare a Mea cuvânt în carte, căci sunt Împăratul slăvilor cerești. Văzduhul grădinii întâlnirii e numai slavă în cete-cete de sfinți și de îngeri, iar cei adormiți și pomeniți pe jertfelnicul de foc de la ieslea cuvântului Meu sunt în uimire, sunt în fericire că vă au pe voi mijlocitori și salvatori din partea Mea.

Pace vouă! Toți cei adunați pe lângă voi în grădina întâlnirii, să ia din pacea Mea de peste voi și să se umple de taina ei. Amin. E praznic de Duh Sfânt și vi-L dau să-L așezați pe pământ cuvânt, căci cei din cer sărută pământul și urmele Mele dintre voi, copii ai slavei Mele din zilele voastre. Sărutare și Duh Sfânt așez Eu, Fiul Tatălui Savaot, pe creștetul vostru, căci ați trudit la porunca Mea și M-ați așezat cu sărbătoare de cuvânt înaintea celor chemați să bea de la Mine, căci fericiți sunt cei ce cred și vin și iau și se așează după voia Mea înaintea Mea acum când iarăși vin de la Tatăl pe pământ, iar Eu la toți le amintesc cuvântul pe care acum două mii de ani l-am rostit și am zis: *«Eu sunt Lumina lumii. Cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții»*. Amin, amin, amin.

Iar acum, voi, fiilor unși de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeul vostru, ridicați spre Noi mânuțele și cereți pe Duhul Sfânt, Care sfințește toate, să binecuvinteze cea de a doua fântână scoasă de voi deasupra în grădina întâlnirii, căci Eu rostesc și spun: Se binecuvintează și se sfințește prin cuvânt și prin darul Duhului Sfânt apa aceasta spre tămăduirea celor ce vor bea din ea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Îngerul Meu, arhanghelul Mihail, și lângă el arhanghelul Gavriil, și lângă ei toți îngerii slavei Mele care ascultă de Mine, să străjuiască de acum și pururea fântâna ieșită din pământ și din apele cele adânci în grădinile Mele cu voi. Amin. Iar voi să fiți mereu cei ascultători și numai de Noi să ascultați pe pământ, căci voi sunteți fiii lui Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor, iar cei ce nu ascultă de Mine prin voi nu vin să-Mi urmeze Mie ca și voi, ci umblă în întuneric și nu au lumina vieții. Am făcut din voi viața Mea pe pământ, căci viața este lumina oamenilor, dar întunericul nu o cuprinde pe ea, iar cei ce nu o cuprind pe ea rămân în întuneric.

O, ce frumos este cel ce are viață, ce frumos! Iar cel ce nu o are pe ea nu este frumos, ci este în întuneric. Dar Eu vin cu duh de viață peste pământ, și el plutește pe deasupra gata să se așeze peste om, căci n-am venit cu el de la Mine Însumi, ci Tatăl M-a trimis ca să fac început de cer nou și de pământ nou pe pământ, și vă am pe voi martori ai venirii Mele cuvânt care vine la voi cu norii, vuiet din cer ca de suflare de vânt care vine repede așa cum și acum două mii de ani l-am adus peste ucenicii Mei, iar în cartea legii este scris că mărturia a doi sau trei oameni este adevărată.

Le-am zis acum două mii de ani fariseilor: *«Eu sunt Lumina lumii, iar cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții»*. Iar ei Mi-au spus: *«Tu mărturisești despre Tine Însuți, și mărturia Ta nu este adevărată»*, dar Eu le-am răspuns și le-am zis: *«Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine Însumi, mărturia Mea este adevărată, fiindcă știu de unde am venit și unde Mă duc, iar voi nu știți de unde vin și nici unde Mă duc, fiindcă nu puteți să dați ascultare cuvântului Meu, căci voi judecați după trup, iar Eu nu judec pe nimeni, și chiar dacă Eu judec, judecata Mea este adevărată, fiindcă nu sunt singur, ci Eu și Tatăl, Cel Care M-a trimis pe Mine, iar în legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată»*. Și iarăși

le-am mai spus așa: *«Voi sunteți din cele de jos; Eu sunt din cele de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta, și dacă nu credeți că Eu sunt și că una cu Tatăl sunt, veți muri în păcatele voastre; și când veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că de la Mine Însuși nimic nu fac, ci precum Tatăl Mă învață, așa grăiesc, și El este cu Mine și singur nu Mă lasă, fiindcă Eu pururea fac cele plăcute Lui»*. Amin.

O, fiilor care-Mi stați porți de intrare în Ierusalim, se apropie praznicul cincizecimii cuvântului Meu care a suflat vuiet din cer ca de suflare de vânt și s-a scris pe pământ, și din el s-a născut popor de nou Ierusalim, căci cuvântul Meu a chemat și a ales, și apoi a făcut popor credincios. Amin. Mă las cu mângâiere de cuvânt și vă umplu de har ca să împărțim din Mine peste cei care cu dor în suflet au venit la izvor. În ziua care a trecut le-am grăit și i-am învățat că dorul de Mine este viața Mea din om, și încă îi învăț și azi și le spun că vreau ca dragostea Mea care se face cuvânt peste pământ și peste om și prin care toate s-au făcut și iarăși se fac în cer și pe pământ, să-i cuprindă pe ei în ea, iar ei să se lase cuprinși, căci fără ea nimic nu se face, ci numai prin ea. Amin.

Când am făcut la început cerul și pământul cu cuvântul Meu cel dintru început, cu dragostea Mea și a Tatălui le-am făcut, iar cuvântul acesta este dragoste, și toate prin el iarăși se fac, și fără el nimic nu este, și nici viață fără el nu este. Vă învăț și în ziua a doua a sărbătorii de Duh Sfânt pe voi, cei adunați la slava Mea cea din mijlocul poporului cuvântului Meu. Așezați-vă, vă spune Fiul Tatălui Savaot. Cuvântul Meu este viață, iar viața este lumina oamenilor.

Luați viață, luați lumină și faceți-vă sălaș al Duhului Meu, căci duhul omului Mă scoate pe Mine din om și Mă lasă afară. O, vă învăț să nu fiți din lumea aceasta, ci să ieșiți din ea așa cum au ieșit cei din care Eu Mi-am făcut popor ascultător de Dumnezeu acum, la sfârșit de timp. Lumea va bea curând din vinul aprinderii mâniei Mele, că de șapte mii de ani rabd plângând în Tatăl, și Tatăl plângând în Mine pentru omul cel rătăcit de rai, căci nu omul a fost cel care a pierdut raiul, ci Domnul l-a pierdut. Raiul este odihnă și viață fără de sfârșit, iar Eu și cu Tatăl Ne-am pierdut odihna acum șapte mii de ani când omul a călcat peste rai și l-a stricat prin păcat și l-a strivit prin semeție, căci s-a ridicat și s-a voit mai mare ca Dumnezeu, și atunci Dumnezeu a pierdut raiul, și de atunci umblă Dumnezeu pe pământ după om, umblă fără odihnă, umblă plângând, iar slava Lui este durerea, durerea și bucuria de a-l găsi pe om. Amin.

Omul a fost să fie raiul lui Dumnezeu, odihna lui Dumnezeu, și Dumnezeu l-a pierdut pe om. Dumnezeu a pierdut raiul, nu omul l-a pierdut. O, cum să-Mi găsesc iarăși raiul? Hai, Tată, să punem în om dorul de Noi, Tată Savaot! Dorul de Noi este viața Noastră din om, Tată. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Emanuel, o, copil al Meu, Cel Unul născut din Mine mai înainte de vecii! Cu lacrimi îl rugăm pe om să se întoarcă în Noi, și Te trimit cuvânt pe pământ, Fiule scump, dar lumea nu are nimic în Noi. Mi-e milă de Tine, tată. Ești Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit la început pentru om și, iarăși, acum două mii de ani și, iarăși, acum, la sfârșit de timp, copil al iubirii Mele pentru om, că Eu pentru om Te-am născut din Mine mai înainte de toți vecii, ca să fii Tu Unul născut precum Eu, Tatăl, Unul sunt, și întru Tine sunt, așa cum Tu întru Mine ești, și cine Te-a văzut pe Tine M-a văzut și pe Mine, Fiule durut după om, ca și Tatăl durut.

O, ce dulce cuvânt ești, Fiule, Cuvântule al Meu! Dar lumea și duhul ei nu știe, nu vrea să-L știe pe Cuvântul, căci Tu nu ești din lume. Mi-ai făcut popor, Fiule, și nici el nu este din lume, și lumea nu-l iubește pe el pentru că nici el nu mai este din lumea aceasta, ci este din Tine, Cel ce iarăși îl faci pe om și lucrezi la facerea din nou a lumii, și tot cu cuvântul lucrezi, ca și la început, și lucrezi prin fii nou-născuți din Tine, din cuvântul cel de sus care vine în mijlocul lor din gura Ta vuiet din cer, ca de suflare de vânt care vine repede și îi cuprinde pe cei ce Te așează în cartea Ta din zilele acestea, căci Eu, Tatăl, iarăși Te-am trimis după om. Cu lacrimi îl rugăm pe om să iasă din lume și să se facă dor, căci dorul de Noi este viața lui Dumnezeu în om, Fiule plin de dor după om, ca și Tatăl plin de dor. Iar acum, în a doua zi a sărbătorii Noastre

din mijlocul poporului Tău și al Meu, învață-i Tu, Cuvinte al Meu, învață-i iar și iar dorul de Noi, ca să Ne facem casă Ție și Mie în cei ce au venit la chemarea Ta la izvor, căci dorul de Noi este viața din om. O, ce frumos îi înveți Tu din Scripturi credința în Tine pe cei ce s-au adunat la trâmbițarea Ta, că Tu prin poporul Tău cel micuț voiești să vânezi lumea și s-o aduci la Tatăl Tău. O, mai sunt, Fiule scump și înlăcrimat și de dor zdrobit, că dor Îți este de om și de Tine în om, iar dorul Tău este din Mine, tată; mai sunt din cei ce nu stau aplecați sub Baal, și voiesc să Ți-i dau și să-i aduci la Mine și la Tine și să faci din ei sălașe de Duh Sfânt, și omul să se întoarcă acasă, Fiule înspănat după casă, căci omul este raiul Nostru de odihnă, omul care se face chipul și asemănarea Noastră, și apoi odihna Noastră. Amin.

Hai, cu cuvânt dulce, hai și iarăși învață-i pe cei adunați, că Tu ești cuvântul Meu, Fiule. Cuvântul Tatălui Savaot Tu ești, și Tatăl Se preaslăvește în Tine și în cuvântul Tău și Te preaslăvește, iar Tu preaslăvește-Te în cei prin care azi Te mărturisești, în cei ce Te mărturisești, Fiule scump. Amin.

– O, Tată, preaslăvește-Te întru Mine, ca să creadă lumea că Tu iarăși M-ai trimis, Tată. Fă cale cuvântului Meu peste pământ, că poți, Tată. Ajută-i pe cei mici și plăpânzi ai Mei și ai Tăi ca să poată ei să Ne dea lumii, și lumea să iasă din ea și din duhul ei și să Ni se dea de casă, căci lumea a ajuns la sfârșit și trebuie să se întoarcă la Noi, Tată. Amin.

Iar voi, cei ce sunteți ai Mei și ai Tatălui, rugați-vă pentru întoarcerea omului acasă, și să se facă omul casă lui Dumnezeu, raiul lui Dumnezeu, odihna Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, pentru care omul a fost zidit. Amin.

O, omule venit la izvor ca să auzi de la Mine, și tu, omule care nu vii și nu auzi, și tu, cel ce auzind nu auzi! O, ce frumos te învăț din Scripturi ca să crezi tu apoi că Tatăl M-a trimis! Auzi glasul Meu, omule, și învață și te așează în dorul care te cheamă să-L iubești pe Dumnezeu cu duhul, cu trupul și cu sufletul tău. Dezleagă-ți încuietorile cu care ți-ai închis sufletul. Vino cu duhul și cu trupul la Mine, ca să aibă sufletul libertate, căci sufletul tău este de la Dumnezeu. Pace ție, că tu nu ai pace nici atunci când tu simți că o ai pe ea, că sufletul tău care este de la Mine plânge, și Eu îl aud și îți spun că plânge. Plânge Dumnezeu după tine, omule, și te cere de casă a Lui. Dă-te Lui de sălaș, că numai El va mai rămâne între cele ce vor fi iarăși noi toate; El și cu ai Lui care s-au dat și se dau Lui sălaș și împărăție a cerurilor Lui.

M-a trimis Tatăl, omule. Nu de la Mine Însuși îți grăiesc. Tatăl grăiește întru Mine, iar mărturia Noastră este adevărată, căci El este cu Mine și singur nu Mă lasă, fiindcă Eu fac cele plăcute Lui. Cel ce nu-Mi urmează Mie este în întuneric, și el nu cunoaște întunericul și nu are cine să-i spună ce este întunericul. Întunericul este omul cel dinăuntru, iar cel ce stă înăuntru nu se vede, și este în întuneric, iar lumina este cea care luminează din om în afara lui, și ea se vede, căci lumina vede și se vede, și întunericul nu o cuprinde pe ea.

Vai celor ce dau să Mă mărturisească pe Mine arătându-și odată cu aceasta prin cele din afara lor întunericul lor! Aceia nu pot fi lumină. Să se depărteze de pe calea Mea aceia, și dacă vor, să învețe mai întâi ce este calea, și apoi să se uite bine pe ea și în ea și nu oricum să se uite, și apoi să aleagă și să se aleagă. Cei ce grăiesc de capul lor în numele Meu, zic ei, aceia nu au învățător și nu se lipește de ei învățătorul, căci sunt îngâmfați aceia, iar învățătorul cel de la Mine nu trage la aceia, căci el are Duhul Meu cu Care el cunoaște pe cei ce sunt în întuneric.

Vin Învățător pe pământ, că Eu sunt Unul singur Învățător, iar omul este om, și dacă vrea să fie mai mult decât atât, să intre la învățat și să se facă ucenic ascultător și mărturisitor al celor ce Eu le rostesc cu însăși gura Mea peste pământ și peste om. O, e plin pământul de hristoși mincinoși care stau pe nisipul mării, iar Cel adevărat Eu sunt, și sunt Unul singur și fac cele plăcute Tatălui și de aceea Tatăl nu Mă lasă singur. Vai celui ce umblă singur, iar cel ce crede în Mine și Îmi urmează, să cunoască acesta că cel ce umblă singur nu este de la Mine și nu poate mărturisi singur pe Dumnezeu peste oameni. O, vine pe pământ adevărul și dreptatea, care vor lua la vale pe toți cei care se zidesc pe nisip, și adevărul va face curat și sfânt pământul și pe cei

iubiți ai Tatălui Meu și care vor rămâne cu Dumnezeu pe pământ nou. Cu dragoste Eu și cu Tatăl am făcut lumea la început. Cu dragoste iarăși o vom face, căci adevărul este dragoste și toate prin el se fac între cele ce se fac ca să rămână. Eu și cu Tatăl căutăm de șapte mii de ani raiul pe care l-am pierdut, și îl vom face din nou pe om, și din Duhul Sfânt îl vom naște cu cuvântul, și apoi Ne vom odihni în el. Amin.

O, e praznicul Duhului Sfânt în cer și pe pământ, și e Domnul cu tine, poporul Meu cel nou și ascultător de voia Mea pe pământ. Mi-e dor de rai. Îi este și Tatălui dor, și dorul Nostru îl punem în cei ce Ne poartă cu el, în cei ce au viață în ei, căci viața este dorul de Dumnezeu în om.

O, sunteți obosiți, fiilor care trudiți venirii cuvântului Meu peste pământ. Sunteți osteniți, voi, copii care puneți masă mulțimii care vine la izvorul Meu. O, nu veți rămâne nerăsplățiți. Fericiți sunt cei ce trudes pentru ca Domnul să-Și găsească raiul, să-l găsească pe om și să-l facă rai pe om. V-am așezat cu mânuțele ridicate înaintea Mea ca să cereți voi vreme dulce și mângâioasă pentru sărbătoare, iar Eu v-am ascultat, că vă iubesc. Stați întru Mine, și dorul Meu să-l purtați și el să vă fie viața, că omul fără dor de Dumnezeu este om fără de cale și fără de viață.

Iar pe voi, cei ce ați venit cale lungă la izvor, vă slobozesc mângâindu-vă cu duhul învățaturii și aplecându-Mă ca să vă mulțumesc că ați venit la Mine, și vă doresc ai Mei dacă și voi doriți să fiți fii ai lui Dumnezeu. Vă voi plăti cu duhul înțelepciunii și al credinței dacă iubiți adevărul vieții, și vă voi aștepta să vă umpleți de dragoste de Dumnezeu, că dragostea Eu sunt, și sunt Fiul Tatălui și vă cer pentru Tatăl, nu pentru Mine, că Eu Îi sunt Fiu și pentru El slujesc. Amin. Pace vouă dacă veți avea dragostea cale spre Mine! Dragostea dintre om și om dacă nu este Dumnezeu, atunci nu este ea, și este omul cu cele ale lui. Dragostea este cerească, nu este din lumea aceasta.

Cei ce au venit cu daruri la izvor, la ieslea cuvântului Meu, cei ce Mi-au dat slavă cu harurile lor, Eu, Domnul, Mă aplec și le mulțumesc, și cu lacrimi îi cer ca să-i dau Tatălui să-i crească El pentru El prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui. Binecuvântată să fie înțelepciunea cea de sus în cei ce o primesc pe ea după ce beau din izvorul Meu de cuvânt! Eu sunt Mieluțul Tatălui, și fericiți sunt cei ce trăiesc viața Mea în viața lor, și lumină a lumii sunt aceia, precum Eu sunt.

O, copii care trudiți pentru slava Mea, Eu pentru slava Mea v-am născut. Fiți lumină din Lumină, precum Eu sunt din Tatăl. Fiți din Mine! Amin. Fiți sarea pământului, fiilor, iar Eu vă mângâi trupușoarele ostenite și vă cuprind, căci sunteți dornici de slava Mea peste pământ. Acum vom sta înfășurați în duh de Rusalii până ce ele vor sfârși de mărturisit peste mulțimi în aceste zile ale lor, și apoi vom slobozi pe cei vii și pe cei adormiți, și pe sfinți și pe îngeri, și Ne vom odihni și vom fi mereu raiul Tatălui, căci raiul pe pământ voim să-l așezăm Noi, copii trudiți pentru mila Mea de om.

Pace vouă! Pacea aceasta s-o ia de la voi toți cei care vor alerga să fie ca voi. Pace vouă! În duh de sărbătoare de Rusalii vă țin și vă cuprind și vă ocrotesc mereu. O, ce dulce este pacea, dar oamenii goi de Dumnezeu nu cunosc fructul ei și gustul ei. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

17/30-05-2004